

Núm. de causa: Executòries 0000019/2015
Núm. de rotlle: TSJP-0000034/2018

SENTÈNCIA 41-2018

PARTS:

Recurrent: Sr. JGH
Advocada: Sra. EDR

Recorregut: MINISTERI FISCAL

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Yves PICOD
Magistrats: M. I. Sra. Marie CONTE
M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO

Andorra la Vella, vint-i-cinc de juny del dos mil divuit.

En el recurs d'apel·lació interposat contra l'aute de data 29 de març del 2018 dictat pel Tribunal de Corts en el marc de l'execució de la sentència recaiguda en la causa de referència, seguida pel delictes major de lesions doloses utilitzant objectes amb perill de causar lesions més greus a la víctima, els components de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent la M. I. **Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO.**

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que per sentència dictada en data 08-01-2015, el Tribunal de Corts condemnà a JGH con autor responsable d'un delictes major de lesions doloses utilitzant objectes amb perill de causar lesions més greus a la víctima, amb la concurrència de la circumstància atenuant de minoria d'edat penal, imposant-li la pena de dotze mesos de presó condicional, amb

un termini de suspensió de dos anys, així com al pagament de les despeses processals causades.

Dita sentència va esdevenir ferma en no formular les parts recurs contra la mateixa, en el termini de quinze dies posteriors a la seva notificació.

II.- RESULTANT: que mitjançant aute de data 29-03-2018, subseqüent a la petició formulada pel Ministeri Fiscal per escrit de data 14-12-2017, el Tribunal de Corts va acordar:

“REVOCAR TOTALMENT la suspensió de l’execució de la condemna de dotze mesos de presó condicional imposada al penat JGH per sentència d’aquest Tribunal de data vuit de gener del dos mil quinze, ferma en data divuit de març del 2015, i disposar l’execució de DOTZE MESOS DE PRESÓ FERMA a complir en el Centre Penitenciari.”

III.- RESULTANT: que contra l’esmentat aute interposa recurs d’apel·lació la representació lletrada del Sr. JGH, interessant la seva revocació i que no s’acordi la revocació del ròssec de dotze mesos de presó condicional. Subsidiàriament peticiona que sigui d’aplicació l’indult de data 12-06-2014.

Els motius d’aquesta apel·lació es fonamenten, en síntesi, en les següents consideracions:

- el seu defensat va ser condemnat mitjançant sentència del 08-01-2015 a la pena de 12 mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i per tant, al gener de 2017 ja hauria complert la pena;
- d’acord amb el tex legal, la revocació de la suspensió de la pena s’ha de pronunciar dins del mateix termini de suspensió;
- la suspensió condicional de l’execució és una modalitat més de compliment de la pena i, per tant, d’execució de la mateixa;
- la revocació actual esdevé contrària al principi *non bis in idem* establert a la Constitució;
- resulta d’aplicació l’indult de 12-06-2014, atès que els fets foren comesos en data anterior a aquesta data.

IV.- RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s’oposa al recurs formulat de contrari i sol·licita que es confirmi l’aute recorregut basant-se, substancialment, en els següents motius:

- no són d’aplicació les disposicions de l’article 234 del Codi Penal, sinó que en el cas d’autes es tracta de la revocació d’una pena imposada l’execució de la qual es va suspendre per un termini de dos anys, durant el

qual JGH no podia cometre cap fet delictiu sota pena de revocació de la pena;

- no es tracta d'una vulneració del principi *non bis in idem*, tota vegada que no existeix una nova condemna per uns mateixos fets sinó que es tracta de la revocació d'una pena ja pronunciada;

- la revocació total acordada pel Tribunal *a quo* s'ajusta a les circumstàncies personals del condemnat;

- no procedeix en aquesta instància l'eventual aplicació de l'indult, essent procedent la seva aplicació un cop s'efectuï la corresponent liquidació de condemna per part del Tribunal amb funcions d'execució.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que acreditat i no qüestionat que JGH va cometre dos delictes dintre del període dels dos anys de suspensió de la pena de dotze mesos de presó que li va ser imposada en la sentència del Tribunal de Corts de 18 de gener del 2015, ferma en data 18 de març del 2015, la revocació de la suspensió esdevé obligada en aplicació de l'article 64.3 del Codi Penal.

No es tracta d'un supòsit de llibertat condicional i, per tant, l'article 234 del Codi Penal no pot servir per fonamentar la improcedència del compliment de la pena suspesa. La llibertat condicional és un benefici que s'atorga als condemnats que estan complint efectivament la pena en un centre penitenciari, supòsit que no concorre en el cas del recurrent.

Tanmateix, el transcurs del termini de la suspensió no determina el compliment de la pena suspesa. L'article 64.5 del Codi Penal estableix que la pena es considera executada un cop transcorregut el termini de suspensió si s'han complert les condicions imposades i, per tant, no és suficient el transcurs del temps sinó que també s'han de complir les condicions de la suspensió.

La condició de no delinquir durant el període de suspensió en ocasions no es pot saber si s'ha complert o no quan ha acabat aquest període, doncs és possible que la sentència condemnatòria sigui dictada amb posterioritat malgrat els fets hagin estat comesos dintre del període de la suspensió. Però el que és rellevant és que el nou delicte hagi estat comés dintre del període de la suspensió –segons preveu l'article 64.3 del Codi Penal– i per això és possible que la suspensió pugui ser revocada amb posterioritat al transcurs d'aquest període si es comprova que es va cometre un delicte dintre del mateix i que s'hagi de complir la pena suspesa, llevat que la pena hagi prescrit, tenint en compte que la comissió d'un nou delicte interromp la prescripció (article 85 del Codi Penal).

En el cas enjudiciat, JGH va cometre dos delictes dintre del període dels dos anys de la suspensió. Un delicte menor de maltractament en l'àmbit domèstic i un delicte menor de crebantament de pena comesos en data 14 de juny del 2015 i pels quals va ser condemnat mitjançant ordenança penal de la mateixa data recaiguda en la causa 4000565/2015; i un delicte major de lesions doloses comés en data 18 de juny del 2017 pel qual va ser condemnat mitjançant ordenança penal de 5 de desembre del 2017 dictada en la causa 5000815/2016.

El Sr. JGH va delinquir dintre del període dels dos anys de la suspensió i la seva revocació va ser correctament acordada pel Tribunal de Corts.

II.- CONSIDERANT: que subsidiàriament es sol·licita que la revocació sigui parcial i no total sense cap argument que fonamenti la petició.

El Tribunal de Corts va acordar la revocació total perquè el Sr. JGH va cometre dos delictes durant el període de la suspensió, revelant una personalitat reactiva a qualsevol mena de procés de rehabilitació.

Considerem un criteri correcte per decidir si la revocació ha de ser total o parcial el nombre de delictes comesos durant el període de suspensió i també la seva naturalesa, perquè aquestes circumstàncies posen de manifest que l'expectativa en què es va fonamentar la suspensió de l'execució de la pena –la reinserció social del condemnat– ja no pot ser mantinguda i revelen la perillositat criminal de l'autor per la seva tendència a la repetició de fets delictius.

L'activitat delictiva de violència contra les persones realitzada per JGH evidencia un pronòstic negatiu de perillositat criminal, davant l'existència d'un alt risc que segueixi cometent nous fets delictius, i també demostra el nul efecte dissuasori en la repetició de conductes delictives que han tingut anteriors condemnes, raons per les quals la revocació total de la suspensió acordada pel Tribunal de Corts resulta adequada.

III.- CONSIDERANT: que l'aplicació de l'indult de data 12 de juny del 2014 és una petició que no pot ser analitzada ni resolta per la Sala perquè es tracta d'una qüestió que no ha estat al·legada en la primera instància i que, per tant, no ha sigut objecte de la resolució recorreguda.

El recurs d'apel·lació té per objecte la revisió dels pronunciaments sobre les qüestions que han estat al·legades i debatudes en la primera instància, el que fa que les pretensions formulades directament a la Sala "per saltum" en el recurs d'apel·lació no puguin ser examinades pel Tribunal perquè són qüestions que no han estat plantejades, en aquest cas, al Tribunal de Corts i, per tant, no han pogut ser resoltes per ell.

La part recurrent, si vol que es resolgui la seva pretensió sobre l'aplicació d'un indult haurà de formular-la al Tribunal de Corts i la seva resolució podrà, si escau, ser apel·lada davant d'aquest Tribunal.

IV.- CONSIDERANT: que l'aute recorregut ha de ser confirmat, amb la imposició de les costes processals causades al recurrent.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació lletrada del Sr. JGH.

2.- Confirmar l'aute de data 29 de març del 2018 dictat pel Tribunal de Corts en la causa executòria de referència.

3.- Condemnar la part recurrent al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que, una vegada notificada la present sentència a totes les parts, es retorni la causa al Tribunal de Corts, amb certificació de la present sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.